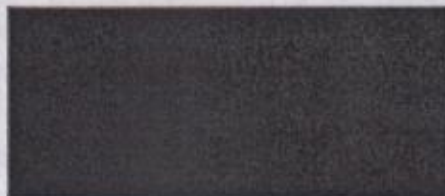

Węgierska Górka, dnia 14.09.2026 r.

WÓJT GMINY WĘGIERSKA GÓRKA

ul. Zielona 43
34-350 Węgierska Górka

Znak sprawy: RFN.310.1.2026.AM

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r., poz. 622 z późn. zm., dalej także jako: „O.p.”) Wójt Gminy Węgierska Górka uznaje, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 23 lipca 2026 r. (data wpływu: 24.07.2026r.) przez [REDAKTED] (dalej jako: „Wnioskodawca”, „Strona” lub „Spółka”) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego z zakresu podatku od nieruchomości, a mianowicie zagadnienia czy w przedstawionym stanie faktycznym wskazane grunty spełniają przesłanki do zwolnienia z podatku od nieruchomości – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Spółka wnioskiem z dnia 23.07.2026 r. zwróciła się do Wójta Gminy Węgierska Górka o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, zadając pytanie czy w przedstawionym stanie faktycznym wskazane grunty spełniają przesłanki do zastosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości uregulowanym w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707 z późn. zm., dalej także jako: „u.p.o.l.”).

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny: Na podstawie Porozumienia nr 1/2026 zawartego w dniu 17 lipca 2026 roku w Węgierskiej Górcie pomiędzy Gminą Węgierska Górka, reprezentowaną przez Wójta Gminy Węgierska Górka – Pana Piotra Tyrlika, a [REDAKTED]

[REDAKTED] przyjęła do wykonywania zadanie własne Gminy Węgierska Górka polegające na zarządzaniu cmentarzami komunalnymi położonymi na terenie Gminy Węgierska Górka w miejscowościach: Cisiec i Cięcina. Jako Zarządca gruntu położonego na terenie gminy Węgierska Górka oznaczonego, jako działki nr: 9074, 9047/2, 9065, 9075, 9076, 9080, 9116/2, 9066, 9072, 9073, 9071, 9063, 9064, 9067, 9079, 9112, 9114, 9116/1 o łącznej powierzchni

1,5693 ha położonych w Ciścu oraz działki nr: 5189/19, 5216/8, 7193/2 o łącznej powierzchni 2,2538 ha położonych w Cięcinie, Wnioskodawca poinformował, iż grunty te wykorzystywane są pod cmentarze komunalne.

W związku z obowiązującymi przepisami Wnioskodawca powziął wątpliwości interpretacyjne dotyczące kwalifikacji wskazanych gruntów dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości, w szczególności w kontekście możliwości zastosowania zwolnienia z tego podatku. W związku z powyższym zadano pytanie czy w przedstawionym stanie faktycznym wskazane grunty spełniają przesłanki do zastosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Zdaniem Wnioskodawcy grunt wykorzystywany jako cmentarz komunalny nie powinien być uznany za grunt związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, a tym samym nie powinien podlegać opodatkowaniu według stawek właściwych dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą. Zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, dla uznania gruntu za związany z działalnością gospodarczą kluczowe znaczenie ma jego faktyczne wykorzystanie lub przeznaczenie do prowadzenia działalności gospodarczej o charakterze zarobkowym. Tymczasem, jak wskazano, w niniejszym stanie faktycznym taka przesłanka nie jest spełniona.

W dalszej części podniesiono, że cmentarz komunalny stanowi element infrastruktury publicznej i służy realizacji zadania własnego gminy, jakim jest zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie pochówku zmarłych. Funkcja ta ma charakter publiczny i społeczny, a nie komercyjny. Sam fakt pobierania opłat związanych z korzystaniem z cmentarza (np. za miejsce grzebalne) nie przesądza o prowadzeniu działalności gospodarczej, gdyż opłaty te mają charakter regulowany i są związane z pokryciem kosztów utrzymania cmentarza, a nie z osiągnięciem zysku. Ponadto grunt wykorzystywany jako cmentarz nie jest przedmiotem obrotu gospodarczego ani nie jest wykorzystywany w sposób typowy dla działalności rynkowej. Nie dochodzi do świadczenia usług w warunkach konkurencji rynkowej przez Spółkę, jako przedsiębiorcę, lecz do wykonywania obowiązków publicznoprawnych.

W ocenie Wnioskodawcy w konsekwencji należy uznać, że brak jest podstaw do przypisania przedmiotowemu gruntowi związku z działalnością gospodarczą wyłącznie z uwagi na fakt jego administrowania [REDAKTOWANE] oraz pobierania opłat o charakterze publicznym. W związku z powyższym zasadnym jest przyjęcie, że grunt ten powinien być zakwalifikowany jako grunt niezwiązany z działalnością gospodarczą, co wyklucza zastosowanie stawek podatkowych właściwych dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą.

W dalszej części wskazano, iż zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, z wyjątkiem przypadków objętych zwolnieniem. W praktyce jednak rozróżnienie zakresu stosowania zwolnień w odniesieniu do konkretnych sposobów wykorzystania gruntów budzi wątpliwości. W szczególności brak jednoznacznych kryteriów pozwalających na ocenę, czy w opisanym stanie faktycznym grunty powinny być objęte opodatkowaniem, czy też korzystać ze zwolnienia.

W związku z powyższym wniesiono o potwierdzenie prawidłowości przedstawionego stanowiska, zgodnie z którym grunty zajęte na prowadzenie cmentarza podlegają zwolnieniu od podatku od nieruchomości.

Do wniosku dołączono: Dokument potwierdzający tytuł prawny do nieruchomości – Porozumienie nr 1/2026 z dnia 17.07.2026 r.; Wykaz działek i ich powierzchni zajętych pod cmentarze w Ciścu i Cięcinie; Zarządzenie Nr W.0050.051.2026 Wójta Gminy Węgierska Górka z dnia 14 lipca 2026 roku w sprawie powierzenia do wykonywania przez [REDAKTOWANE] zadań własnych Gminy Węgierska Górka dotyczących wykonywania usług zarządzania cmentarzami komunalnymi w Ciścu i Cięcinie oraz usług grabarskich.

Wójt Gminy Węgierska Górka wskazuje co następuje poniżej:

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm., dalej także jako: „u.s.g.”), zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy cmentarzy gminnych.

Stosownie do treści art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2025 r., poz. 1590 z późn. zm., dalej także: „ustawa o cmentarzach”) zakładanie i rozszerzanie cmentarzy komunalnych należy do zadań własnych gminy. Jak stanowi art. 2 ust. 1 ustawy o cmentarzach utrzymanie cmentarzy komunalnych i zarządzanie nimi należy do właściwych wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), na których terenie cmentarz jest położony. Zgodnie z art. 3 wyżej wymienionej ustawy cmentarze zakłada i rozszerza się na nieruchomościach, dla których w planach miejscowych ustalono przeznaczenie – teren cmentarza.

Przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości został określony przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości i obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Jak stanowi art. 3 ust. 1 u.p.o.l. podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:

- a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
- b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 u.p.o.l. jeżeli przedmiot opodatkowania znajduje się w posiadaniu samoistnym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości ciąży na posiadaczu samoistnym.

Podstawę opodatkowania dla gruntów stanowi – powierzchnia. Jednocześnie podstawę opodatkowania dla budynków lub ich części stanowi – powierzchnia użytkowa (art. 4 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.).

Stosownie do treści art. 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 u.p.o.l. rada gminy, w drodze uchwały określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie:

1) od gruntów:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków - 1,45 zł 3 od 1 m² powierzchni,
- b) pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych - 7,15 zł 4 od 1 ha powierzchni,
- c) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 0,77 zł 5 od 1 m² powierzchni,
- d) niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 278), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego - 4,72 zł 6 od 1 m² powierzchni

2) od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych - 1,25 zł 7 od 1 m² powierzchni użytkowej,
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - 35,53 zł 8 od 1 m² powierzchni użytkowej,
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - 16,64 zł 9 od 1 m² powierzchni użytkowej,
- d) związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 7,27 zł 10 od 1 m² powierzchni użytkowej,
- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 12,00 zł 11 od 1 m² powierzchni użytkowej;

3) od budowli - 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 15 u.p.o.l. zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty i budynki lub ich części, stanowiące własność gminy, z wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą lub będących w posiadaniu innych niż gmina jednostek sektora finansów publicznych oraz pozostałych podmiotów.

Jak stanowi art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Stosownie do treści art. 1a ust. 2a u.p.o.l. do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się:

- 1) budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami;
 - 2) gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i d;
 - 3) budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu do których została wydana decyzja ostateczna organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania;
 - 4) gruntów:
 - a) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,
 - b) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,
 - c) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach
- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. działalność gospodarcza to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621 i 622). Jak stanowi art. 3 Prawa przedsiębiorców działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Odnosnie powyższej przytoczonych przepisów Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt 39/19 wskazał, że „Art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170) rozumiany w ten sposób, że o związaniu gruntu, budynku lub budowli z prowadzeniem działalności gospodarczej decyduje wyłącznie posiadanie gruntu, budynku lub budowli przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący

działalność gospodarczą, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.”.

W kontekście możliwości zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 15 u.p.o.l. przez spółki komunalne wielokrotnie wypowiadał się Naczelny Sąd Administracyjny. Przykładowo w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 czerwca 2025 r., sygn. akt III FSK 379/24, czytamy, iż: „Także forma prawna, w jakiej funkcjonuje Z., tj. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, nie przesądza o tym, że opisywana we wniosku działalność stanowi działalność gospodarczą. Status Z. jako spółki prawa handlowego nie powinien przesłonić charakteru jej działalności. Zgodnie z art. 151 § 1 Kodeksu spółek handlowych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością może być utworzona przez jedną albo więcej osób w każdym celu prawnie dopuszczalnym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Spółka z o.o. może być więc powołana nie tylko do prowadzenia działalności gospodarczej. O tym, czy prowadzona przez nią działalność jest działalnością gospodarczą, czy też nie - nie decyduje kryterium podmiotowe (forma spółki z o.o.), lecz to, czy działalność ta spełnia cechy określone w art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców. Status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 u.p.p. dany podmiot uzyskuje na skutek prowadzenia działalności gospodarczej - a nie odwrotnie. To, że ta sama działalność może być prowadzona w różnych formach organizacyjno-prawnych, jest oczywiste. Skoro Spółka - jak wynika z jej wniosku - wykonuje działalność wodno-kanalizacyjną przejąwszy to zadanie od zlikwidowanej jednostki organizacyjnej gminy, kontynuując jej działalność jako podmiot przekształcony, to brak jest innych (prócz formalno-organizacyjnych) powodów do różnicowania zakresu opodatkowania tożsamej działalności wykonywanej przez Wnioskodawcę i jego poprzedniczkę - jednostkę organizacyjną gminy, w której obowiązki wstąpił. Zasadnym wydaje się postulat, aby realizacja tego samego zadania gminy (zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków) nie wiązała się ze zróżnicowanymi obciążeniami podatkowymi w zależności od wybranej przez gminę formy organizacyjno-prawnej wykonania tego zadania (tj. zarówno, gdy gmina wykonuje je za pośrednictwem jednostki budżetowej, zakładu budżetowego, jak i gdy powierza je do realizacji spółce komunalnej). W przeciwnym razie mogłoby się bowiem okazać, że opłaty ponoszone przez mieszkańców za - przykładowo - odprowadzanie ścieków są wyższe w danej gminie tylko dlatego, że usługi w tym zakresie wykonuje spółka z o.o. W kontekście wyroków Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2017 r., SK 13/15 oraz z dnia 24 lutego 2021 r. sygn. 39/19 należy dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości zaakceptować taką kwalifikację, w świetle której spółka z ograniczoną odpowiedzialnością mająca jedynego udziałowca w postaci gminy, w pewnych sferach może prowadzić działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 u.p.p., a w innych sferach - jej działalność może takiego charakteru nie mieć, będąc działalnością w istocie rzeczy niezarobkową, mimo że odpłatną. Status Z. jako spółki prawa handlowego nie stoi na przeszkodzie uznaniu, że wykonywana przez niego działalność wodno-kanalizacyjna nie stanowi działalności gospodarczej.”

Podobnie w wyroku z dnia 18 lipca 2025 r., sygn. akt III FSK 93/25 NSA zwrócił uwagę na brak zarobkowego charakteru działalności gminnej spółki. Zajmuje się ona m.in. wymianą wody między jeziorem a pobliską rzeką i używa do tego celu kanałów (będących budowlami). NSA stwierdził, że „Jeżeli w odniesieniu do spornych kanałów skarżąca nie prowadzi działalności o charakterze zarobkowym i nie ma podstaw do stwierdzenia, że budowle te mogą być potencjalnie wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej spełniającej ten warunek, samo

posiadanie przez ten podmiot spornych kanałów nie jest wystarczające do uznania, że powinny one być opodatkowane podatkiem od nieruchomości”.

Powyższe potwierdza również wyrok WSA w Gliwicach z dnia 10.09.2025 r., sygn. akt: I SA/Gl 854/25, w którym wskazano, iż „Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu, nie można utożsamiać gospodarki komunalnej z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy P.p., a do pojęcia działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy odsyła u.p.o.l. Gospodarka komunalna obejmować może różne działania nastawione na realizację celu tej gospodarki, tj. zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, niezależnie - a czasem nawet wbrew - w stosunku do możliwości, nawet potencjalnej, osiągnięcia dodatniego rezultatu gospodarczego, czyli zysku. Podkreślić przy tym trzeba, iż jak wynika z opisu stanu faktycznego zawartego we wniosku o interpretację Gmina, prowadząc działalność w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, będącą wykonywaniem zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej, ani nie osiągała zysku, ani nie zakładała jego osiągnięcia. Nie może więc budzić wątpliwości, iż działalność Gminy opisana we wniosku o interpretację nie ma charakteru zarobkowego i nie mieści się w zakresie pojęcia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 ustawy P.p.”

Z powyżej przytoczonych wyroków wynika, że sam fakt powierzenia spółce komunalnej przez Gminę zadań własnych Gminy polegających na zarządzaniu cmentarzami komunalnymi, nie stanowi podstawy do zastosowania w stosunku do nieruchomości, na których prowadzony jest cmentarz, a oddanych w zarząd spółce komunalnej stawki podatku od nieruchomości właściwej dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Dla uznania nieruchomości za związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej konieczne jest bowiem ustalenie rzeczywistego, funkcjonalnego związku tej nieruchomości z działalnością gospodarczą. Nie można przy tym utożsamiać samego powierzenia wykonywania zadania własnego gminy spółce komunalnej z prowadzeniem przez tę spółkę działalności gospodarczej w zakresie dotyczącym nieruchomości wykorzystywanych do realizacji tego zadania.

W niniejszej sprawie oddanie w zarząd spółce komunalnej nieruchomości zajętych na prowadzenie cmentarzy stanowi wyraz realizacji ustawowych obowiązków Gminy, określonych ustawą o samorządzie gminnym oraz ustawą o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Okoliczność, że wykonywanie czynności związanych z zarządzaniem cmentarzami zostało powierzone spółce komunalnej, nie zmienia charakteru tych nieruchomości ani celu, któremu one służą. Spółka wykonuje bowiem w tym zakresie zadania powierzone jej przez Gminę, działając w ramach organizacji realizacji zadania publicznego należącego do właściwości Gminy.

Należy tym samym uznać, że realizacja zadań własnych z zakresu cmentarzy gminnych, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. Tym samym grunty, budynki i budowle służące wyłącznie do wykonywania zadań własnych Gminy z zakresu cmentarzy gminnych nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. O ich kwalifikacji dla celów podatku od nieruchomości decyduje bowiem rzeczywisty sposób ich wykorzystania oraz cel, któremu służą, a nie wyłącznie podmiot, któremu powierzono wykonywanie czynności związanych z ich zarządzaniem.

Powyższej oceny nie zmienia również okoliczność, że korzystanie z cmentarzy komunalnych może wiązać się z pobieraniem opłat przewidzianych przepisami prawa. Pobieranie takich opłat pozostaje bowiem elementem realizacji i organizacji zadania publicznego w zakresie prowadzenia cmentarzy komunalnych i samo w sobie nie przesądza o wykorzystywaniu nieruchomości na cele związane z działalnością gospodarczą. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że nieruchomości wykorzystywane do realizacji zadania własnego Gminy stają się nieruchomościami związanymi z działalnością gospodarczą wyłącznie z tego powodu, że zarządzanie nimi powierzono spółce komunalnej lub że w związku z korzystaniem z cmentarza pobierane są opłaty.

W konsekwencji grunty, o których mowa w niniejszym wniosku wykorzystywane przez Gminę w ramach realizacji obowiązków nałożonych na Gminę ustawą o cmentarzach i chowaniu zmarłych, korzystają ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 15 u.p.o.l., jako grunty i budynki lub ich części, stanowiące własność Gminy, z wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą lub będących w posiadaniu innych niż Gmina jednostek sektora finansów publicznych oraz pozostałych podmiotów.

Mając na uwadze powyższe stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, adres: ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice - w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2026 r. poz. 143 z późn. zm, dalej także jako: „PPSA”).

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się za pośrednictwem Wójta Gminy Węgierska Górka (art. 54 § 1 PPSA).

WÓJT
Piotr Tyrlik

Otrzymują:

1. adresat;
2. a/a.